

Р Е Ш Е Н И Е № 755

гр.Перник, 08 декември, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осемнадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 533/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 и 3 от КСО.

Б.Н.С., чрез процесуален представител адв. Д. М.*** оспорва решение № *****/25.VI.2014 г., на директора на ТП на НОИ-гр. Перник, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му, против разпореждане със същия номер от 24.II.2014 г., на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано да се отпусне ЛПОСВ при условията на § 4, ал. 1 от ПЗРКСО. В жалбата се релевира материална незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 146, т.4 от АПК, във вр. с чл. 118, ал.2 от КСО. Жалбоподателят счита, че работата му като шофьор на тежкотоварни автомобили в предприятия на минната промишленост, добив на въглища по открит способ през периода 13.X.1977 г. – 03.X.1978 г. и 17.X.1980 г.– 1.VI.1990 г. е следвало да се определи с тази на работник от технологичния автомобилен транспорт при открит рудник, поради което труда му на посочената длъжност е трудова функция по т.66а от ПКТП (отм.), първа категория и са налице предпоставките за отпускане на пенсия при тази законова възможност. Моли се за отмяна на решението и присъждане на деловодни разноски.

Представителят на ответника намира жалбата за неоснователна. Неоснователността мотивира с недоказано полагане на труд от първа категория, т.к. липсват безспорни писмени доказателства за установяване на осигурителен стаж от първа категория, съгласно изискванията на чл. 40 от НПОС.

Съдът, след запознаване с доводите на страните и събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следното:

Със заявление вх.№МП-3084/4.II.2014 г. жалбоподателят е поискал от директора на ТП на НОИ гр. Перник да му се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, сочейки, че за него са приложими условията на §4, т.1 от ПЗР на КСО. Представил всички налични документи за трудов стаж за претендирания в заявлението период. От приложените писмени доказателства не се установява осигурителя/работодател да е посочил категорията труд, съпътстваща времето през което е полаган при различните осигурители. С разпореждане от 24.II.2014 г. ръководителят на "ПО" при ТП на НОИ- е отказал да се отпусне пенсия с мотиви, че § 4, ал. 1 от ПЗРКСО е неприложим, липсват предпоставки за това, т.к. не се сумират ОС и В, при които заявителят да ползва тази възможност. Не е зачетен труд "първа категория", признат е такъв само от "втора" и "трета".

Жалбоподателя е оспорил разпореждането. Решението на административния

орган е потвърдило разпореждането на органа по ПО. С оспореното решение директорът на ТП на НОИ-гр.Перник е отхвърлил жалбата като неоснователна, сочейки, че е правилна преценката на пенсионния орган за липса на безспорни писмени доказателства за наличие на положен труд с характеристиките по т.6ба от ПКТП (отм.).

В съдебното производство са приобщени УП, трудови книжки и е приета съдебно-техническа експертиза, които установяват, че за посочените от жалбоподателя периоди той е работил като “шофьор” на камиони, без посочена товароносимост в предприятия, за които е ноторно известно, че са били към минна промишленост и е извършван добив на въглища по открит способ. Разпитани са и свидетели, колеги на жалбоподателя, които установяват, че от него е полаган труд на открити рудници на територията на б.п. СМЕК “Г.Димитров”, по късно – “мини Перник” АД. Трудовата му функция е била извозване на въглища и земна маса от мините. Управлявал е “Камаз”, с товароносимост над 10 тона. Всички мини са работили за добив на въглища по открит способ. При изготвяне на заключението вещото лице е използвало информацията от материалите по делото, трудовите книжки на жалбоподателя, личното му трудово досие, което се намира при ответника по жалбата. От посочените писмени доказателства вещото лице е установило че:

В удостоверение № ОАС – АС – 16-562#1 от 23.VI.2014 г., издадено от Обединено Архивно стопанство при ТД НОИ Кюстендил (не е приложено по делото, но се цитира в оспорваното решение и в заключението) има данни, че жалбоподателя е работил в “Мини Перник” за периода м. октомври 1977 – 30.IX.1978 – шофьор на транспортни коли /повърхностна работа/. За период м. ноември 1980 – м. февруари 1981 г. шофьор на транспортни коли /повърхностна работа/, без да е посочен автомобила, като тонаж и вид; от 1981 г. е бил шофьор на “Зил”, не се посочва друга месторабота; от 1983 г. – шофьор на “Камаз” 13 т. и “Краз”, общоизвестно, че е повече от 13 т. Общо за периода м. октомври 1977 – м. май 1996 г., не е посочен тонажа на автомобила в разплащателните ведомости. В оспорваното решение тези данни са посочени, но със спестени обстоятелства, от които на пръв прочит може да се прави извод, че административния орган е прав в оспорваните изводи, материализирани в обжалваното решение.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че данните в заключението се в частта за автостопанство към мините, където е работил жалбоподателя са взети от бивши ръководители на мините.

Съдът намира, че за изясняване характера на труд, който е полагал жалбоподателя през периода, който според него следва да се зачете за “първа” категория за административния орган е било наложително да установи какви са били отношенията между минните предприятия и жалбоподателя; какви са били отношенията между т.нар. “автостопанство” – последното било ли е от структурата на минното предприятие или превозите са вършени по договори и автостопанството било ли е самостоятелно предприятие за транспортна дейност или е била ведомствено – само за обслужване на минните предприятия в района. В този смисъл съдът се съобразява с Решение № 6968 от 26.05.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2485/2014 г., VI о., докладчик председателят А. Е.***, имащо отношение към аналогичен случай за мини “Бобов дол”

В резултат на служебната проверка по чл. 168, ал.1 от АПК, съдът намира, че решението на директора на ТП на НОИ-гр.Перник е издадено от оправомощен орган в пределите на неговата законова компетентност по смисъла на чл. 117, ал.3 от КСО и в изискуемата се форма.

Решението обаче е издадено в нарушение на процесуалните правила за разкриване на обективната истина, чрез установяване на действителните факти от значение за случая по чл. 7, ал.1 от АПК и за служебното начало при събиране на доказателствата по чл. 9, ал.2 от АПК във вр. с чл. 117, ал.5 от КСО.

Решението е издадено и в нарушение на материалния закон.

Спорът между страните е дали положеният от жалбоподаателя трудов стаж при различни осигурители, но в минно добивната промишленост, като шофьор на товарните автомобили "Краз", "Камаз" и "Зил", през периода 13.X.1977 – 3.X.1978 и 17.X.1980 – 1.VI.1999 г., следва да се зачете като осигурителен стаж от първа категория по т.66а от ПКТП (отм.); при което положение ще има възможност да се пенсионира при условията на § 4, ал. 1 от ПЗРКСО, при алтернативно предложението от в. л. вариант със зачитане на този стаж за труд, положен при условията на "първа" категория.

В производството по делото се установи, че липсват писмени доказателства от визираните такива по чл. 40 от НПОС, които по безспорен и несъмнен начин да установяват, че осигурителният стаж на жалбоподателя през посочения период се отнася за първа категория труд по см. на т.66а от ПКТП (отм.); във вр. с чл. 16, ал.2, т.1 от НПОС, като работник от технологичния автомобилен транспорт, обслужващ участък на мина за добив по открит способ на възглица, какъвто са били рудници на територията на Пернишка област. От заключението на вещото лице се установява, че трудовата книжка на жалбоподателя е оформена по надлежния ред /чл. 6 от Наредбата за трудовата книжка/, в който смисъл се ползва с материална доказателствена сила на удостоверителен документ по отношение на вписаните в нея обстоятелства по чл. 349, ал.1 от КТ. Следователно, по смисъла на чл. 40, ал.1 от НПОС, трудовите книжки са доказателство за придобитият от жалбоподателя осигурителен стаж за процесния период. Осигурителят по см. на чл. 5 от КСО не е издал и документ по утвърдения образец, съгласно изискването за доказване по чл. 40, ал.1 от НПОС. По делото няма налични и данни по чл. 5, ал.4 от КСО за доказване осигурителния стаж за първа категория труд за процесния период. При това положение, доказването следва хронологията по чл. 40, ал.3 от НПОС, т.е. установяването на осигурителният стаж може да се извърши въз основа на изплащателни ведомости, други разходно оправдателни документи и договори за възлагане на труд. Административният орган се е задоволил единствено с представени от жалбоподателя документи. Ноторно известно е, че в с. Невестино, обл. Кюстендил е архивно стопанство, където не е изключено да се съхраняват документи – имащи значимостта на писмени доказателства за относимостта на труда, който е полагал жалбоподателя към разпоредбата на чл. 66а ПКТП /отм./. Възможно е да са налице т.нар. "други автентични документи", информацията в които безспорно установява, че оспорвания е изпълнявал трудови функции, идентични с функциите на работниците от технологичен автомобилен транспорт при открит рудник по см. на т.66а от ПКТП (отм.). Докато ограничението по чл. 40 от НПОС се отнася за установяване на осигурителния стаж, то установяването на изпълняваните от лицето трудови функции, мястото на осъществяването им,

оръдията и предмета на труда са обстоятелства, които са въвн от обхвата на посоченото ограничение. Аргумент в тази насока е фактът, че това са обстоятелства, които са въвн от обхвата на данните, които се вписват в трудовата книжка /арг. чл. 349, ал.1 от КТ/, а основанието да бъде категоризиран осигурителния стаж от първа категория са специфичните условия, при които са извършвани трудовите функции. Тези условия не са част от съдържанието на трудовата книжка. Както се посочи по-горе липсват други писмени данни, поради което няма пречка обстоятелствата да бъдат установени и с други доказателствени средства, каквито са гласните доказателства по спора. Същевременно, неотразяването на обстоятелствата в трудовата книжка не се дължи на поведение на жалбоподателя, поради което при неизпълнение на задължението на осигурителя за запазване и предаване на пълната документация във връзка с изплащателните ведомости и др. документи, касаещи осигурителните правоотношения между осигурителя и жалбоподателя е налице процесуална възможност той да се позове на свидетелски показания на основание чл. 165, ал.1 от ГПК. По тези съображения, съгласно достоверните показания на свидетелите, съдът счита, че за целия процесен период, когато жалбоподателят е бил назначен на длъжност "шофьор" на товарни автомобили в транспортното предприятие, същият е осъществявал трудовата си функция с автомобилите на открити рудници по силата на съществуващ трудов договор между осигурителя и миннодобивното предприятие, като с автомобилите постоянно и единствено е превозвал скална маса /откривка/ и въглища от рудника. По този начин трудовата му функция е представлявала технологичен автомобилен транспорт съгласно т.66а от ПКТП (отм.);. Следователно, на основание чл. 16, ал.2, т.1 от НПОС осигурителният стаж за целия спорен период, следва да се зачете от първа категория. Като го е зачетел от втора категория, без мотиви, по т.53а от ПКТП (отм.), административният орган е издал оспореното решение в противоречие с материалния закон.

Разумът на разпоредбите по социалното осигуряване и по-точно тези, отнасящи се до документите, които следва да бъдат представени при пенсиониране, е да бъде издирена обективната истина относно действително положения трудов стаж и категория труд. Липсата на документация или на пълната такава при осигурителя не може да бъде пречка за реализиране на правото на пенсия, респ. за изменение на същата. Нещо повече- по служебен път на съда е известно, че в информационните масиви на административният орган се съдържат пенсионни преписки на други лица от региона, които са работили при същия осигурител през процесния период, като във възможностите на административният орган е било да съпостави данните по тях и при идентичност да постанови решението си в съответствие с изискването за еднакво третиране. Всички тези особености на казуса не са взети предвид от административния орган, в нарушение на чл. 85, ал.2 и 3 от АПК във вр. с чл. 117, ал.5 от КСО.

Горното налага извод за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане на длъжностното лице по пенсионното осигуряване. С оглед естеството на въпроса, поставен за разрешаване пред административния орган и необходимостта да се определи приложимостта на привилегията по § 4, ал. 1 от ПЗР КСО за оспорващия, по реда на чл. 173, ал.2 от АПК преписката ще се изпрати на компетентният орган-длъжностното лице по пенсионното осигуряване при ТП на НОИ гр. Перник, като при следващото

разглеждане, административния орган следва да се задължи да издири и обсъди всички относими до характера на полагания от жалбоподателя труд писмени доказателства, а не да се произнася по представените от жалбоподателя. Да се установи при какви условия, са транспортирани въглища и земна маса – външен превозвач или ведомствен транспорт, при какви условия са сключвани трудовите договори със шофьорите, ако автостопанството е било на ведомствено подчинение.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 120, ал.2 от КСО жалбоподателят има право на деловодни разноски в размер на 500 лв., от които 300 лв. адвокатско възнаграждение и 200 лв. внесено възнаграждение за вещо лице. Исканите от пълномощника разноски за писане на жалба до административния орган не подлежат на възстановяване по реда на чл. 143 от АПК, в какъвто смисъл е и основателното възражение на представителя на администрацията.

По тези съображения съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № *****/25.VI.2014 г. , на директора на ТП на НОИ-гр. Перник, с което е ПОТВЪРДЕНО разпореждане № *****/от 24.II.2014 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано отпускане на ЛПОСВ на Б.Н.С.,*** при условията на § 4, ал. 1 от ПЗРКСО

ИЗПРАЩА преписката на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при ТП на НОИ-гр.Перник за постановяване на административен акт при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА ТП на НОИ - град Перник да заплати на Б.Н.С.,*** деловодни разноски в размер на 500 лв. /петстотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред ВАС в 14-дневен срок получаване на съобщенията за изготвянето му.

Съдия:/п/